

BARTOMEU BARCELÓ I PONS

Nasqué a Palma el 14 de maig de 1932. Estudià filosofia i lletres a la Universitat de Barcelona i cursos d'especialitat d'història a la Universitat de Madrid. L'any 1955 presentà la memòria de llicenciatura sobre «Estructura agrària del término municipal de Ocaña». Amplis estudis a la Sorbona amb una beca del Col·legi d'Espanya a París. L'any 1968 obté el grau de doctor en geografia amb la tesi «Evolución reciente y estructura actual de la población de las islas Baleares».

És catedràtic de geografia a la Universitat de les Illes Balears i ha estat professor a la Universitat de Madrid i a la Universitat de Barcelona.

Participà activament en els treballs de la Comissió Gestora de la Universitat de les Illes Balears de la qual fou vice-rector d'Investigació.

Ha estat degà de la Facultat de Filosofia i Lletres i vice-rector de la Universitat de les Illes Balears.

Fou elegit membre de l'Institut d'Estudis Catalans el dia 1 de febrer de 1991.

VICENÇ ROSELLÓ I VERGER

Nasqué a Ciutat de Mallorca el 12 de setembre de 1931. Estudià ciències naturals a la Universitat de Barcelona i es llicencià en filosofia i lletres a la Universitat de València.

Des del 1967 és catedràtic de geografia, primer a la Universitat de Múrcia i després a la de València.

És director del Departament de Geografia i fou degà de la Facultat de Filosofia i Lletres els anys 1975 i 1976.

Ha estat conseller de la Institució Alfons el Magnànim de la Diputació Provincial de València, i des del 1985 és conseller de la Institució Valenciana d'Estudis i Investigació de la Generalitat Valenciana.

Ha estat vice-rector d'Extensió Universitària i Estudiants i director del Servei de Publicacions de la Universitat de València.

Ha dirigit vint-i-quatre tesis doctorals, bona part de les quals corresponen a temes geogràfics del País Valencià.

L'any 1966 va rebre el Premi Cerdà Reig de la Diputació Provincial de València, i el 1968, el Jaume I de l'Institut d'Estudis Catalans. És membre d'honor de la Societat Catalana de Geografia.

Ha publicat nombrosos llibres i articles, entre els quals es poden destacar, ultra la tesi doctoral *Mallorca. El sur y sureste*, cinc articles sobre toponímics catalans, dues dotzenes de treballs sobre geomorfologisme litoral, sis o vuit sobre geogràfics urbans, diverses contribucions al problema de la divisió territorial, etc.

Fou elegit membre de l'Institut d'Estudis Catalans el dia 1 de febrer de 1991.

JOSEP M. VILASECA I MARCET

Nasqué a Barcelona l'any 1919. Es llicencià en dret a la Universitat de Barcelona l'any 1942 i obtingué el Premi Extraordinari de Llicenciatura.

L'any 1946 es doctorà en dret a la Universitat de Madrid i obtingué el Premi Extraordinari de Doctorat.

És advocat de l'Estat, excedent voluntari des del 1968, professor titular de dret administratiu de la Universitat Autònoma de Barcelona i advocat en exercici des del 1943 especialitzat en dret administratiu fiscal i de persones jurídiques, civils, mercantils i sense finalitat lucrativa.

Ha estat membre de la Comissió Mixta de Transferències i de la Comissió Mixta de Valoracions. És membre de la Comissió Jurídica Assessora de la Generalitat de Catalunya i ha intervingut com a ponent en la redacció de l'informe sobre l'Estatut de Catalunya i en els projectes de llei sobre el Parlament, el Govern i el president de la Generalitat, fundacions privades, finances públiques de Catalunya, patrimoni de la Generalitat, museus, etc.

És director de l'Institut d'Estudis Autònòmics i col·labora en nombroses publicacions periòdiques.

Li ha estat atorgada la menció de cavaller de l'Orde Pontifici de Sant Silvestre (1953), la Creu de Sant Jordi (1983), la Creu distingida de primera classe de l'Orde de Sant Raimon de Penyafort (1989).

Fou elegit membre de l'Institut d'Estudis Catalans el dia 1 de febrer de 1991.